

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferneckého a Mgr. Martina Bobáka v právní věci

žalobců:

a) Ing. E. B.

bytem X

b) Ing. Z. B.

bytem X

e) V. M.

bytem X

f) Ing. R. M.

bytem X

všichni zastoupeni advokátem JUDr. Jaromírem Kyzourem
sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy

sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

za účasti:

1) CETIN a.s., IČO: 04084063

sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

2) Pražská teplotní a.s., IČO: 45273600

sídlem Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7

3) AKRO development, s.r.o., IČO: 26167191

sídlem U Roháčových kasáren 1555/10, 100 00 Praha 10

4) H. J.

bytem X

oba zastoupeni advokátem Mgr. Jiřím Oswaldem

sídlem Bílkova 132/4, 110 00 Praha 1

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2023, č. j. MHMP 667074/2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2023, č. j. MHMP 667074/2023, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** žalobcům na náhradě nákladů řízení zaplatit částku v celkové výši **66 040 Kč**, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců, JUDr. Jaromíra Kyzoura, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci městský soud posuzoval společné povolení stavby „Novostavba bytového domu“ o jednom podzemním a pěti nadzemních podlažích, která má být postavena v přímé návaznosti na štít bytového domu H. 3005 (**Dům**), v němž vlastní část jednotek (a odpovídající spoluvlastnický podíl na společných částech domu a pozemku) žalobci, kteří s realizací záměru nesouhlasí. Soud se zabýval prozatím jen procesními otázkami, zejména postavením žalobců jako účastníků řízení a vyloučením úředních osob (resp. tím, zda se s těmito otázkami řádně vypořádal žalovaný). Soud dodává, že žalobu původně podalo šest žalobců, dva z nich [žalobci c) a d)] ovšem neuhradili soudní poplatek. Řízení v této části proto usnesením z 30. 10. 2023, č. j. 18 A 65/2023 - 98, jímž zároveň žalobě ostatních žalobců přiznal odkladný účinek, zastavil.
2. K vývoji věci soud zdůrazňuje, že původní žádost o společné povolení stavby podala společnost AKRO development, s.r.o. (**stavebník Akro**) dne 19. 8. 2019. Úřad městské části Praha 12 (**stavební úřad**) nejprve rozhodnutím z 17. 12. 2019 výše uvedený záměr podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v rozhodném znění (**stavební zákon**) schválil. Toto rozhodnutí však bylo posléze zrušeno žalovaným a věc byla vrácena stavebnímu úřadu; klíčové nedostatky spočívaly v posouzení předsazených balkónů v těsném sousedství Domu a také v dokumentaci založení Stavby a stavební jámy. Stavební úřad poté opakovaně stavebníka Akro vyzýval k doplnění podkladů, resp. úpravě projektové dokumentace, stavebník Akro jednak předložil určité podklady, jednak oznámil přistoupení druhého stavebníka – H. J. Stavební úřad následně předmětný záměr, tj. umístění a stavbu bytového domu na vymezených pozemcích v kat. ú. M., vč. přeložek inženýrských sítí a zařízení staveniště (**Stavba**), opětovně schválil a stanovil podmínky pro umístění a pro provedení Stavby (rozhodnutí ze dne 21. 10. 2021, č. j. P12 39731/2021 OVY, ve znění opravného usnesení z 19. 11. 2021, č. j. P12 45602/2021 OVY; společně jako **prvostupňové rozhodnutí**).
3. Žalobci s některými dalšími vlastníky jednotek v bytovém domě H. 3005 podali odvolání již proti původnímu společnému povolení, vyjadřovali se v pokračujícím řízení před stavebním úřadem a opětovně brojili odvoláním i proti prvostupňovému rozhodnutí. Tomu žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**) nevyhověl; pouze dílčím způsobem změnil text podmínky č. 3 a 10 co do rozměrů půdorysu Stavby a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se žalovaný vyjadřoval k povaze účastenství žalobců (odvolatelů) ve společném řízení, na několika místech a při zohlednění doplňujících a upřesňujících podkladů projektové dokumentace stavebníka Akro pak uzavřel, že Stavba nebude prováděna na konstrukci Domu, nebude do ní nijak

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zasahovat ani ji ovlivňovat (nebude prováděna na Domu ve vlastnictví žalobců a sousedním pozemku – ty mohou být Stavbou toliko dotčeny).

4. Stavba je podle něj také v souladu s § 20 odst. 1 nařízení č. 10/2016 Sb. HMP, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze (pražské stavební předpisy; dále jen **PSP**). Stavba (výškově) navazuje na blok bytových domů podél ulice H., podélně má třetinový rozměr oproti Domu; nepůsobí tak nadměru rušivě. K porušení územně plánovací dokumentace žalovaný odkázal na závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 29. 8. 2022, jímž byly závěry orgánu územního plánování o souladu Stavby s regulativy územního plánu potvrzeny.
5. Žalovaný potvrdil i charakter stavební čáry v místě jako volné, akceptoval navržené vystoupení balkónů Stavby, stejně jako navržený způsob jejího založení – doplněnou projektovou dokumentaci považoval za dostatečnou. Doplněním projektové dokumentace bylo rovněž dostatečně vyjasněno řešení styku Stavby a Domu, tj. napojení oplechování atiky (její zasunutí pod stávající okapničku) a byl vyloučen zásah do střechy Domu. Žalovaný rovněž zdůraznil, že doplnění či zpřesnění projektové dokumentace v průběhu řízení, včetně řízení odvolacího, je přípustné. Na základě toho odmítl i námitky žalobců do způsobu řešení odvětrání střechy Domu, jež bylo řádně doloženo; provedení stavby ani nijak neznemožňuje údržbu odvětrání.
6. Za správně posouzenou měl i problematiku hlukové zátěže, poukázal na potvrzující závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví a skutečnost, že projektová dokumentace počítá s omezením doby stavebních prací; stanovení přísnějšího časové rámce, jak požadovali žalobci, bylo neodůvodněné. Otázka odstranění stávajícího objektu sběrných surovin, namísto kterého má být umístěna Stavba, překračuje předmět řízení; pokud bylo povoleno odstranění nadzemní části tohoto objektu, ten jako celek odstraněním zaniká. Žalovaný odmítl i námitky týkající se odepření práva na vyjádření se k podkladům rozhodnutí, přistoupení H. J. jako dalšího stavebníka či námitky poukazující na podjatost úředních osob stavebního úřadu – I. M. a JUDr. E. T. (v případě I. M. měl rozhodovat její představený T., nikoli žalovaný, v jeho případě pak důvody podjatosti žalovaný neshledal).

II. Žaloba

7. Žalobci svou žalobou požadují zrušení napadeného i prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.
8. Pokud jde o obsah žaloby, navázali žalobci na argumentaci ze správního řízení. Správním orgánům v obecné rovině a napříč jednotlivými námitkami vytýkají vady řízení, nedostatečně zjištěný stav věci a nedostatky odůvodnění (nepřezkoumatelnost) jejich rozhodnutí. Soud žalobní námitky strukturoval do celkem 9 žalobních bodů s tím, že žalobci konkrétně namítají:

1) přiznání nesprávné podoby účastenství žalobců. Ti měli mít postavení účastníků podle § 94k písm. c) stavebního zákona z důvodu umístění prvků Stavby na ozubu základů Domu žalobců, podhrabání jeho základů či zásahem do oplechování jeho střechy a úpravou odvětrávání (záměr má být provádět na domě žalobců a jeho konstrukcích, na ozub bude přinejmenším pokládána izolace, může dojít k ovlivnění statiky základů jejich Domu, vč. opření rozpěr o základové piloty Domu). V každém případě by žalobci měli mít postavení účastníků alespoň podle § 109 písm. d) stavebního zákona, jelikož ozub Domu se nachází na pozemku, na němž má být stavba umístěna [viz i rozsudek Nejvyššího správního soudu (**NSS**) ze dne 13. 1. 2023 č. j. 10 As 299/2022 - 56]. Přestože se uvedeného postavení domáhali, správní orgány se jím zabývaly nedostatečně,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

nevydaly ani usnesení podle § 28 správního řádu a takovým účastníkům doručovaly prostřednictvím úřední desky. Výše uvedené rovněž znamená, že nebyl předložen potřebný souhlas podle § 184a stavebního zákona se Stavbou;

2) s tím související nevyřešené zakládání Stavby. S odkazem na odborné podklady projektové dokumentace upozornili na složitost konstrukce a geologické podmínky lokality a na nevypořádané ohrožení statiky jejich Domu. Vyhlobením cca 3,3 m hluboké jámy bezprostředně vedle jejich domu a souvisejícím odhalením základové spáry a pilot, resp. instalací rozpěr může být ohrožena stabilita Domu, a tím i bezpečnost žalobců a jejich majetek. Žalobci upozornili, že dokumentace počítá s využitím konstrukce jejich domu tím, že do ní opírá část opěrných prvků. Stabilita Domu bude ohrožena i vzhledem k možným klimatickým výkyvům; v projektové dokumentaci, jež je navíc zatížena řadou rozporů a nebyla řádně revidována, nebyly zkoumány piloty Domu a možnost jejich vodorovného zatížení, stejně jako přetížení ozubu. Stavbu proto nelze považovat za bezpečnou;

3) připuštění přistoupení druhého stavebníka H. J. v průběhu řízení, kdy ta byla posléze bez zákonného podkladu a jen na základě soukromoprávního ujednání považována za dalšího žadatele o společné povolení, přestože nic takového nevyplývá z předložené projektové dokumentace a nebyl ani doložen souhlas s provedením stavby pro tohoto stavebníka;

4) procesní pochybení spočívající v nesprávném a nedostatečném (nepřezkoumatelném) posouzení námítky podjatosti úředních osob stavebního úřadu, vycházející zejména z toho, že I. M. měla prostřednictvím e-mailu mimoproceně komunikovat a kooperovat se zástupcem stavebníka a použít část do odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a poté e-mailovou zprávu ze správního spisu vyloučit;

5) nedostatečné posouzení zásahu do odvětrávání a oplechování atiky střechy Domu a s tím spojená nesprávně a nepřehledně dodatečně upravovaná dokumentace. Zvolené konstrukční řešení (jeho komplikovaný tvar i délka) bude snižovat funkčnost odvětrávání, bránit komínovému efektu a může tak vést k hromadění vlhkosti ve střeše. Kromě toho nebyla vůbec vyřešena případná oprava a údržba odvětrávání. Při provádění stavby má dále dojít k zásahům při zamýšleném zasouvání plechu pod oplechování střechy (okapničku) Domu na jeho jižní hraně. Bude tak nutné s okapničkou manipulovat a hrozí její poškození;

6) nevyřešené odstranění stávajícího sousedního objektu sběrný surovin. Podle žalobců totiž nebylo rozhodnutím z 24. 6. 2019 povoleno jeho úplné odstranění, ale pouze do úrovně $\pm 0,00$. Podzemní prvky objektu tak nebudou odstraněny a budou překážet realizaci Stavby;

7) rozpor s územně plánovací dokumentací a § 20 odst. 1 PSP. Žalobci odmítli závazná stanoviska orgánů územního plánování, poukázali na to, že z pohledu regulace stavební činnosti ve stabilizovaném území ve smyslu oddílu 7 bod 7a odst. 3 regulativů funkčního a prostorového uspořádání území hl. m. Prahy (**regulativy územního plánu**), jež umožňuje pouze zachování, dotváření či rehabilitaci stávající urbanistické struktury bez další rozsáhlé stavební činnosti, což Stavba nesplňuje a neodpovídá charakteru území;

8) nedostatečné posouzení balkónů a stavební čáry v dotčeném území;

9) nedostatečné zohlednění zvýšené hlukové zátěže, kdy správní orgány nevyhověly navrženému omezení stavebních prací na dobu 8:00-18:00 hod.; ochrana před hlukem se nevyčerpává pouze dodržením hygienických požadavků.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný zcela setrval na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvedl následující:

- 1) v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodnil, proč žalobcům nepříslušelo postavení účastníků řízení dle § 94k písm. c) stavebního zákona. S odkazem na něj též uvedl, že v případě obalení ozubu tepelnou izolací jde pouze o dotyk s konstrukcemi sousední stavby, nikoliv jejich ovlivnění;
- 2) stavebník Akro podle žalovaného doložil odborné podklady k založení stavby a vyloučení ohrožení sousedního Domu. Jeho konstrukce budou zajištěny podbetonováním a rozpěrami tak, aby nedošlo k narušení stability Domu. Námitky žalobců jsou hypotetické a nezakládají se na odborných závěrech; není proto rozumný důvod požadovat, aby se stavebníci zdrželi zřizování stavby v těsné blízkosti společné hranice pozemků;
- 3) k přistoupení stavebníka H. J. došlo na základě volního ujednání mezi původním a novým stavebníkem, a to za splnění podmínek § 184a stavebního zákona;
- 4) s námitkou podjatosti úředních osob se dostatečně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud byl podstatou námitky podjatosti nesprávný procesní postup stavebního úřadu v řízení, jde o námitku směřující do řízení jako takového, nikoliv o námitku podjatosti;
- 5) k otázce odvětrávání a zásahům do atiky Domu žalovaný připomněl, že původní výkres detailu napojení na atiku Domu nevycházel ze skutečného stávajícího stavu v místě napojení (nezohlednění větracích průduchů střešní konstrukce vyústěných na jihozápadní štítovou fasádu a nesprávné zakreslení stávajícího oplechování atiky Domu). Stavebník Akro projektovou dokumentaci doplnil (revize 3-10/2022, revize 4-01/2023 a fotodokumentace), včetně přepracovaného výkresu k vyvedení stávajícího odvětrání střechy nad atiku Domu s mřížkou proti ptákům a zatěsněno u stávající fasády tak, aby nedocházelo k průniku vzduchu do stavebních konstrukcí. Detail je řešen takovým způsobem, že nedojde k odstranění žádné části omítky Domu. Oplechování atiky Stavby bude přiloženo ke stávající omítce pod stávající okapničku atiky Domu;
- 6) K odstraňování stavby zdůraznil, že nadzemní stavba zaniká, pokud není patrně dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží, z hlediska stavebního zákona je možné Stavbu umístit;
- 7) žalovaný odmítl rozpor s územně plánovací dokumentací i § 20 PSP. Stavba podle něj nenarušuje stávající vazby zástavby na přilehlá veřejná prostranství a je navržena s ohledem na výšku a půdorysné rozměry staveb, jaké jsou v daném území obvyklé;
- 8) K předsazení balkónů uvedl, že sousední zástavba na jižní straně je umístěna až při uliční čáře, vymezení nepřekročitelné hranice volné stavební čáry je proto nadbytečné (tato hranice je na uliční čáře). Pokud prvky předsazené před fasádu Stavby nepřekračují čáru uliční, nelze je posuzovat podle § 24 PSP;
- 9) k rušení hlukem žalovaný zejména zdůraznil závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, jež potvrdilo závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy.

IV. Vyjádření stavebníka Akro

10. Stavebník na žalobní námitky reagoval obdobně jako žalovaný. K namítanému zásahu Stavby do konstrukcí Domu a založení Stavby navíc předložil vyjádření navrhovatele technického řešení společnosti Speciální zakládání staveb s.r.o., resp. její odborné osoby Ing. J. M., Ph.D., společně s Ing. V. z 7. 11. 2023. Dle stavebníka navrhovaný objekt nikterak neovlivní sousední Dům a nedojde k jeho statickému zatížení s tím, že předložené odborné vyjádření opětovně potvrzuje správnost a ověření správnosti technického řešení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

výpočtem. Podmínky výstavby a případná omezení jsou přitom dána jak rozhodnutím žalovaného, tak i samotným záměrem a i normovými omezeními (není důvod klást na stavebníka vyšší nároky než stanovené zákonem). Podle stavebníka nadto žalobci dostatečně netvrdí ani neprokazují jakékoliv ohrožení Domu, nepředkládají žádný odborný posudek nebo studii. Stavebník též odkázal na judikaturu správních soudů, podle které by měl účastník vznášející občanskoprávní námitku podložit svá tvrzení.

11. K dalším námitkám stavebník zdůraznil, že rovněž v případě navrženého způsobu odvětrání nedojde k zásahu do konstrukcí Domu, odvětrání je bezúdržbové; není ohroženo odvětrávání střechy domu žalobců. Ustanovení § 20 odst. 1 PSP pak nepředepisuje nové zástavbě kopírovat stávající zástavbu, ale adekvátně na ni svými parametry reagovat. Urbanistické řešení záměru bylo odsouhlaseno všemi dotčenými orgány, balkóny byly odsunuty od hranice pozemku, resp. od stávajících lodžií domu žalobců a bylo tak částečně vyhověno jejich obavám. Stavba dle předložených výkresů nepřekračuje uliční čáru a je tedy zcela v souladu s PSP, což potvrdily i dotčené orgány územního plánování. K posouzení hluku předložil stavebník odborné posouzení i všechny nezbytné podklady se závěrem, že při výstavbě ani existenci Stavby nebudou překračovány hlukové limity. Podjatost úředních osob podle něj není ničím osvědčena, přistoupení H. J. nemohlo poškodit práva žalobců; s těmi bylo jednáno jako účastníky, měli a mají tak právo uplatňovat své námitky, což koneckonců činí i v tomto soudním řízení.
12. V pozdějším podání z 24. 1. 2024 stavebník předložil znalecký posudek Kloknerova ústavu Českého vysokého učení technického z 22. 1. 2024, hlavní zpracovatelky doc. Ing. J. M., Ph.D. (**posudek ČVUT**), který podle něj dokládá řádné zpracování zabezpečení stavební jámy a dodržení požadavků na bezpečnost sousedního Domu.

V. Replika žalobců

13. K vyjádřením stavebníka Akro zaslali žalobci dne 22. 2. 2024 repliku. V té především setrvali na své žalobní argumentaci, akcentovali některé aspekty týkající se 1) a 2) žalobního bodu, stejně jako nejasnosti, resp. rozpory částí projektové dokumentace (např. odlišná podoba ozubu ve verzi dokumentace z r. 2021 a 2022, popřípadě úpravy podoby štítové desky: filigránové desky x monolit). K tomu předložili i další důkazní návrhy, vč. odkazů na části projektové dokumentace Stavby.
14. Žalobci setrvali i na námitce stran přistoupení dalšího stavebníka [bod 3)], k níž doplnili, že po přistoupení byly další úkony, zejména úpravy projektové dokumentace, činěny jen stavebníkem Akro, nikoli oběma stavebníky společně. Ke změnám tak nemohlo platně dojít. Žalobci odmítli postoj stavebníka Akro ve vztahu k 4) bodu, tj. možné podjatosti úředních osob, akcentovali nestandardní průběh řízení. Rovněž v ostatním setrvali na argumentaci předestřené shora.

VI. Průběh jednání ve věci

15. Na ústním jednání konaném dne 26. 2. 2024 strany setrvaly na svých procesních stanoviscích i vznesené argumentaci. Žalobci akcentovali nevyjasnění jejich procesního postavení a zásahy do Domu, procesní vady a nepřehlednost projektové dokumentace. Žalovaný naopak zdůraznil, že se se všemi námitkami vypořádal; Stavba se podle něj nedotkne sousedního Domu a jeho základových konstrukcí (je to právě Dům, který se svou částí nachází na pozemku stavebníka). Zástupce stavebníků konstatoval, že Stavba závažným způsobem nezasahuje do práv žalobců, z jejich strany jde o tzv. NIMBY přístup (*Not in My Back Yard*). Žalobci o chystaném záměru věděli mnoho let, původně byla i s částí vlastníků Domu uzavřena dohoda, později i smlouva o spolupráci, kterou ovšem nepodepsali všichni členové společenství vlastníků Domu. Zdůraznil rovněž,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

že na projektovou dokumentaci je nutné nahlížet jako na celek, jednotlivé části a revize na sebe navazují. Opakovaně pak odkázal na znalecký posudek ČVUT.

16. Soud dále konstatoval existenci správního spisu, k návrhu žalobců (bod 13 repliky) pak jmenovitě zdůraznil některé části projektové dokumentace – část D.1.1 výkresová dokumentace, D.1.2 stavebně konstrukční řešení, D.1.13 založení objektu. Soud poukázal na to, že v části D.1.1 se nachází výkresy dokumentace z 10/2018, v revizi 3-10/2022, v části D.1.2 ve znění revize 1-01/2021; formálně vzato tak jednotlivé části nebyly vždy časově zcela sjednoceny. Dále upozornil na podání stavebníka Akro z 31. 1. 2023 a jeho přílohy, poslední revize 4-01/2023, vč. detailu odvětrání, což ovšem nebylo promítnuto do starších výkresů; součástí této revize je i dodatek technické zprávy a nákres filigránové stěny, která opět není ve starších částech výkresů zohledněna. K poukazu na jednotlivé výkresy projektové dokumentace soud u zástupce žalobců ověřil, že jde o podklady obsažené ve správním spise. K námitkám stran dokumentace se vyjádřil i zástupce stavebníků, který tvrdil, že doplnění byla předložena v reakci na předložené námitky žalobců a v takovém detailu, který dalece přesahuje požadavky na dokumentaci pro účely společného povolení.
17. Nad rámec obsahu správního spisu žalobci v žalobě a replice k důkazu navrhli provedení ohledání místa, rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění původní stavby sběrného dvora a výňatek z dokumentace s ní související, e-mailovou komunikaci z doby probíhajícího správního řízení mezi úředními osobami a zástupcem stavebníka AKRO, s tím související výsledky pracovníků stavebního úřadu I. M. a JUDr. E. T. a konečně e-mailovou zprávu společnosti MABA Prefa spol. s r. o., týkající se nároků na zdi z filigránových desek. Těmto důkazním návrhům soud nevyhověl, jelikož se týkaly otázek, jimiž se, vzhledem k důvodnosti námitek procesního charakteru, nemohl podrobněji věcně zabývat.
18. Stavebník AKRO v průběhu řízení k důkazu navrhl písemné vyjádření Ing. M. a Ing. V. a výsledky Ing. M. (k založení stavby) a výpis z databáze autorizovaných osob České komory autorizovaných inženýrů a techniků k odbornosti Ing. M.; dále pak posudek ČVUT. Soud tyto podklady k důkazu provedl, k výsledku Ing. M. a hlavní zpracovatelky posudku ČVUT doc. M. ovšem nepřistoupil, nepovažoval to za nezbytné (založením Stavby, stavební jámy atd. se věnoval jen z pohledu povahy účastenství žalobců, nehodnotil statiku či bezpečnost; srov. § 127 odst. 1 *in fine* o. s. ř. a také odůvodnění níže).
19. Pokud jde o Ing. M., z dokazování vyplynulo, že se jedná o autorizovanou osobu v oblasti zakládání staveb. Ing. M. ve svém vyjádření uvedl, že zajištění stavební jámy i založení Stavby je navrženo tak, aby neovlivňovalo sousední Dům; do jeho konstrukcí není vnášeno žádné zatížení. Z krátkého vyjádření Ing. V. se pak podává, že nadzemní konstrukce Stavby mají být nezávislé na konstrukcích Domu, nemají do nich přenášet žádné zatížení.
20. Posudek ČVUT byl zaměřen na posouzení návrhu založení Stavby. V části 2 popisuje použité podklady, vč. částí projektové dokumentace (výslovně uvádí, že se jednalo o revizi 01/2021), v nálezové části (4) pak popisuje oba sousedící stavební objekty. V posudkové části (5) se zabývá inženýrsko-geologickým posouzením a dále návrhem základů Stavby. Podle posudku je návrh základů v souladu s technickými normami, zatížení hodnotí jako bezpečné, stejně tak hodnotí jako bezpečné a standardní i řešení zabezpečení stavební jámy. Dospívá pak k závěru (část 6), že navržený stavební postup je správný, není ohrožena statická bezpečnost sousedního Domu – základové konstrukce jsou navrženy tak, aby nespoleupůsobily se sousedními základy a přesahujícím prahem (ozubem). Obnažení pilot je pouze lokální s nepodstatným vlivem na nosnou způsobilost. Stavba nebude nijak stavebně provázána se sousedním Domem. Posudek ČVUT obsahuje také znaleckou doložku, stejně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jako doložku podle § 127a o. s. ř. Žalobci k tomu uvedli, že vzhledem k různým verzím dokumentace je otázkou, zdali znalecký ústav pracoval s aktuální verzí.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba je **důvodná**. S ohledem na povahu případu a přiznání odkladného účinku žalobě byly podle soudu dány důvody pro přednostní projednání věci dle § 56 odst. 1 s. ř. s.
22. Již na tomto místě soud předesílá, že jako důvodné posoudil námitky týkající se povahy účastenství žalobců a nutnosti jejich hmotněprávního souhlasu se stavbou (část VII.A) a dále možné podjatosti jedné z úředních osob (VII.C). Prvou z těchto otázek se soud zabýval zčásti věcně, zčásti pak shledal nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí a správního spisu (projektové dokumentace). V případě druhé z nich pak ustal na závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Za tohoto stavu se soud vypořádal toliko s namítanými zásadními procesními vadami; zabývat se věcně i dalšími námitkami by bylo předčasné.

VII.A Povaha účastenství a potřeba souhlasu vlastníků Domu

23. Nejprve tedy k povaze účastenství žalobců (a dalších spoluvlastníků Domu) ve společném řízení [žalobní bod ad 1)], čehož se zčásti dotýká i problematika zakládání Stavby [žalobní bod ad 2)]. Od tohoto posouzení se totiž odvíjí nejen způsob doručování, ale například i právní moc napadeného a prvostupňového rozhodnutí. Rozdílná povaha účastenství pak především souvisí i s posouzením dopadu do hmotných práv (spolu)vlastníků Domu, jelikož předurčuje i potřebu jejich souhlasu podle § 184a stavebního zákona.

Účastenství podle § 94k písm. c) stavebního zákona obecně

24. Netřeba jistě připomínat, že – jak plyne z § 84 odst. 1 správního řádu *in fine* – správní rozhodnutí nemůže nabýt právní moci, pokud není hlavním účastníkem řízení oznámeno. Pakliže žalobci namítali, že měli být účastníky řízení podle § 94k písm. c) stavebního zákona, tato skutečnost by měla důsledky s tím spojené. V souladu s § 94m odst. 2 téhož zákona totiž platí, že oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručuje stavební úřad i v řízení s velkým počtem účastníků (§ 144 správního řádu), o něž v tomto případě jde, jednotlivě nejen žadateli, ale i účastníkům podle § 94k písm. a) – d); hlavními účastníky podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou vždy účastníci podle § 94k písm. a), c) a d) (k vývoji úpravy doručování ve stavebním zákoně blíže viz např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 10. 2021, č. j. 18 A 54/2021 - 149). Oproti tomu účastníkům podle § 94k písm. e) stavebního zákona, za něž žalovaný považoval i žalobce, se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují veřejnou vyhláškou a ti se identifikují pouze označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí dotčených vlivem stavebního záměru. Pokud by žalobci, ale i ostatní spoluvlastníci Domu byli pro účely předmětného řízení považováni za hlavní účastníky, mělo jim být doručováno jednotlivě. To také znamená, že pokud se s ním všichni neseznámili (žalobci nepochybně ano), nebylo by patrně možné napadené rozhodnutí objektivně považovat za pravomocné.
25. Postavení účastníků podle § 94k písm. c) stavebního zákona, podle něhož je účastníkem společného řízení vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem, se žalobci (a další

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

odvolatelé) domáhali z důvodu, že Stavba má být uskutečněna na základové konstrukci Domu (konkrétně umístěním na ozubu základové konstrukce přiléhající k zamýšlené Stavbě, podhrabáním základů Domu či zásahem do oplechování jeho střechy a úpravou odvětrávání).

26. Soud má za to, že tato otázka byla žalovaným vyhodnocena dílem nesprávně a dílem nedostatečně – dospěl jinými slovy k tomu, že závěr, podle něhož žalobci nejsou účastníky řízení podle § 94k písm. c) stavebního zákona (Stavba nebude realizována *na* Domu v jejich spoluvlastnictví), nemůže obstát.
27. Pokud jde o vlastní znění § 94k písm. c) stavebního zákona, podle něj je účastníkem společného řízení vlastník stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn (nebo ten, kdo má ke stavbě jiné věcné právo), není-li sám stavebníkem. Ustanovení tak míří primárně na situace, kdy je stavební záměr uskutečněn *na* již stojící stavbě a v této souvislosti lze hovořit zejména o změně dokončené stavby nástavbou, přístavbou či stavební úpravou ve smyslu § 2 odst. 5 stavebního zákona. To lze ostatně dovodit i z komentářové literatury, která v případě vlastníka stávající stavby příkladmo hovoří právě jen o nástavbě či stavební úpravě (komentář I. Humplíčkové k § 94k in Vávrová, E. a kol., *Stavební zákon. Praktický komentář*. 2021, dostupné v ASPI). Ve stejném duchu hovoří i žalobci citovaný rozsudek NSS sp. zn. 10 As 299/2022 (bod 14), který k tomu ovšem dodává, že půjde i o případy, kdy stavební záměr do stávající konstrukce *přímo zasáhne*. Z toho lze dovozovat, že realizace stavebního záměru se musí stávající stavby nejen dotýkat (potenciálně ji ovlivňovat), ale musí s ní být svázána úžeji – primárně v tom smyslu, že stávající stavbu mění, upravuje, ale také tehdy, pokud záměr stávající stavbu využívá a sdílí s ní určité společné části, například pokud je realizován na nosné konstrukci stávající stavby či ji jinak využívá jako oporu nebo jinak do jejího stavu zasahuje.

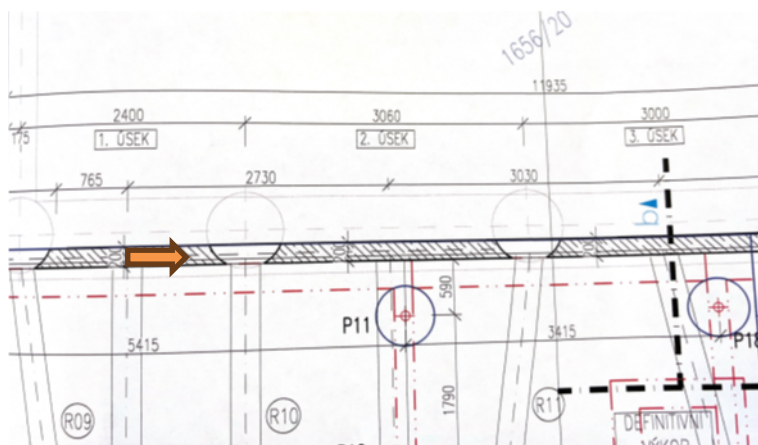
V projednávané věci byly tyto předpoklady splněny (zásah do konstrukcí Domu nebyl spolehlivě vyloučen)

a)

28. Žalovaný dosavadní podklady vyhodnotil tím způsobem, že Stavba bude mít vlastní nosnou konstrukci, jež bude nezávislá na základech Domu, nebude se o ně nijak staticky opírat. V této souvislosti se věnoval i ozubu základů, stejně jako způsobu, jakým k sobě budou přiléhat štitové zdi obou staveb; zabýval se i zakládáním Stavby a zajištěním stavební jámy. Dané otázky ovšem posuzoval poněkud zjednodušeně: nepřistupoval k nim dostatečně komplexně a jednu z rovin případu ponechal zcela bez náležité reakce.
29. Předně je ovšem nutné zdůraznit, že obecně nelze považovat stavbu v těsné blízkosti jiné sousední stavby a k ní přiléhající za problematickou (samozřejmě za podmínky, jsou-li respektována veřejnoprávní omezení s tím spojená). Skutečnost, že je stavba realizována při základových konstrukcích a obvodových zdech stávající stavby, bez dalšího neznamená, že dochází k přímým zásahům do konstrukcí takové stavby, jež by znamenaly, že je prováděna *na* stávající stavbě. Pokud mají sousedící stavby zcela oddělené a samostatné základy i obvodové zdi a vzájemně se v tomto směru nijak neovlivňují, nutně to neznamená, že jde o stavbu jedinou, resp. že je jedna prováděna na druhé (obecně viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 8. 2021, č. j. 5 As 205/2020 - 32). Zvláště v městských centrech je ostatně takový způsob zástavby poměrně běžný.
30. Nastávat ovšem mohou i případy, kdy oddělenost (samostatnost) základových konstrukcí či obvodových zdí není takto jednoznačná. To je i případ nyní projednávané věci.

b)

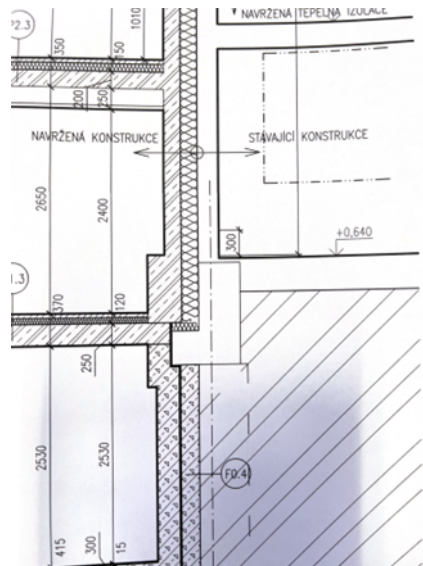
31. Vyjde-li soud z existence ozubu (základových konstrukcí Domu), jenž i podle správních orgánů svou částí zasahuje na pozemek stavebníka Akro, na němž má být realizována Stavba, je zřejmé, že se zde o výše popsany standardní případ dvou sousedících staveb (jež k sobě na hranici pozemků jen svisle přiléhají) nutně nejedná. Styk základových konstrukcí je komplikovanější, neboť už na první pohled s sebou nese jejich vzájemnou provázanost. To kladlo na žalovaného specifické nároky, jde-li o posouzení, zda je Stavba prováděna též *na* Domě. Správní orgány se sice těmito otázkami zabývaly a vyžádaly si od stavebníka Akro i doplnění a upřesnění projektové dokumentace (vč. například zásahu zápor či rozpěr na sousední pozemek). Dostatečně však nezohlednily, že jednotlivé sporné body již společně výrazně zpochybňují závěr o pouhém dotčení konstrukcí Domu a jeho vlastníků.
32. Stavebník Akro v průběhu společného řízení, a to i prostřednictvím doplnění projektové dokumentace, dokládal, že zajištění stavební jámy nebude přímo zasahovat do základu Domu a že Stavba bude mít samostatnou nosnou konstrukci – nebude na Dům nijak staticky působit (např. revize 01/2021 a 06/2021). Před soudem k tomu doložil ještě vyjádření Ing. M. a znalecký posudek ČVUT. Aniž by soud zpochybňoval závěry obou odborných podkladů, samo statické působení nepovažuje za jediné rozhodné. Projektová dokumentace zejména v části D.1.13 Založení objektu předně předpokládá podkopání základů, obnažení pilot a podbetonování základů Domu. Jakkoli z ní vyplývá, a vyjádření Ing. M. to potvrzuje, že by tyto činnosti neměly zasáhnout na sousední pozemek, na němž se Dům primárně nachází, popřípadě vnášet relevantní zatížení na základy Domu, neznamená to, že takovou činnost nelze vůbec považovat za zásah do stavby (základových konstrukcí), tj. za realizaci stavebních prací *na* stavbě.
33. Kromě prostého zpřístupnění základů při hranici pozemku, totiž dojde i k obnažení základových pilot a ozubu a jeho podbetonování, a tedy k určité změně podoby základové konstrukce. Pakliže by tomu tak nebylo, a zalití betonem nemá pro stabilitu základů Domu žádný význam, je otázkou, proč má být prováděno. Betonová stěna má ostatně stávající piloty z části, v jaké přesahují na pozemek stavebníka, „obepínat“; bude se s nimi překrývat a v konečném důsledku tak do určité míry vytvářet jeden celek (viz projektová dokumentace, část D.1.13., Založení objektu, výkres D.1.13.3, revize 1/2021 a obrázek níže). Z pohledu soudu tak nelze než uzavřít, že navržené práce nepředpokládají toliko zpřístupnění základů a přiložení jistící (záporové) konstrukce, ale míří dále, když uvažují částečné podkopání ozubu a „obbetonování“ základové konstrukce Domu [viz i část D.1.13, technická zpráva (revize 1/2021), část 3.5, Podbetonování základů domu H. 3005, kde se popisuje *podezdění opěrné zdi* s tím, že bude provedeno jednostranným bedněním a betonází prostoru za bedněním, tj. u základů Domu, jakkoli má být kolem pilot přiložena tenká (20 mm) izolace – viz část D.1.2 (revize 1/2021), detail na výkresu výkres tvaru základové desky a obvodových stěn].

Obr. 1 Scan (výřez) z výkresu D.1.13.3, revize 1/2021, ilustrující betonovou stěnu mezi stávajícími piloty (zde 1.-3. úsek); viz oranžová šipka

c)

34. I kdyby snad bylo možné tento postup sám o sobě označit za pouhé dotčení, a nikoli přímý zásah do konstrukcí Domu, nelze se na něj dívat bez zohlednění dalších problematických aspektů případu. K popsanému způsobu zajištění stavební jámy jako takovému totiž přistupují specifika spojená s existencí ozubu, který má být podkopán a podezděn, a v důsledku jeho přesahu na sousední pozemek budou základy Domu svou hmotou do obvodové konstrukce Stavby částečně zasahovat. Jak vyplývá z projektové dokumentace (např. výkres č. A-09, řez B-B části D.1.1 Architektonicko-stavební řešení, revize 3-10/2022), nebo i kopie části dokumentace Domu z března 1980, řez 3-3, jež se nachází v rámci projektové dokumentace, ozub (a piloty pod ním) svou hmotou půdorys Domu přesahuje. Jakkoli má být založení Stavby navrženo tak, aby na ozub nepůsobily žádné statické síly (viz výkres A-09, či znalecký posudek ČVUT), bude na něj položena izolace a celá obvodová konstrukce Stavby, jej musí z části „obklopovat“.
35. Ozub se tudíž stává, přinejmenším opticky, „součástí“ svislé obvodové konstrukce Stavby, jakkoli s ní dle uvedených podkladů nemá být stavebně (resp. staticky) provázán. Kromě samotné podoby stýkání ozubu a konstrukcí Stavby přitom žalobci příhodně poukázali i na skutečnost, že dle pozdější revize podoby obvodové zdi Stavby dojde k nahrazení monolitické stěny za stěnu s filigránovými deskami (revize 4-01/2023). Ta se ovšem nepromítla do ostatních výkresů dokumentace, jež tak vůbec nezachycuje detailní způsob řešení a navázání stěny (tvořené nyní jinou technologií – filigránovými deskami) v místě ozubu. Vedle řešení nosné konstrukce nelze odhlížet ani od plánového podbetonování ozubu (opěrné zdi zřízené pod ním; k tomu viz i umístění F0.4 na obr. 2) a izolace nad ním, jež bude také realizována. Ve spojení s postupy při založení Stavby proto soud za současného stavu nemůže s jistotou říci, že Stavba nebude prováděna na Domu žalobců. Již jen s ohledem na charakter navržených prací a podoby stýkání obou konstrukcí tak o kvalitě účastenství žalobců panují významné pochybnosti.

Obr. 2 Scan výkresu A-09 řez B-B zachycující konstrukci Domu s ozubem přibližně ve středu znázorněné části (vpravo), a na tuto konstrukci bezprostředně navazuje Stavba (vlevo) s výřezem odpovídajícím ozubu Domu

d)

36. To mělo vést stavební úřad v první řadě k tomu, aby v situaci, kdy žalobci namítali, že má dojít k realizaci Stavby na Domu, a poukazovali na nesprávné určení povahy účastenství, rozhodl usnesením podle § 28 odst. 1 správního řádu. To, zda byli žalobci účastníky řízení, bylo sice nesporné, povaha tohoto účastenství již ovšem sporná byla – vyžadovala zkoumání projektové dokumentace a následné právní hodnocení (povaha účastenství nebyla vyřešena ani původním zrušujícím rozhodnutím žalovaného, který se touto otázkou výslovně nezabýval). Žalobci příhodně poukázali i na rozsudek NSS ze dne 8. 12. 2020, č. j. 2 As 394/2019 - 24, podle kterého je nutné § 28 správního řádu vztahovat i na případy, kdy zákon zná více kategorií účastníků řízení, přičemž jim přiznává odlišná procesní práva (zejména pak tehdy, pokud se ta odrážejí i do práv hmotných). Tato vada bez dalšího neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož stavební úřad i žalovaný se s námitkami, týkajícími se výše uvedeného, vypořádali, přičemž se žalobci jako s účastníky jednali; ti mohli podat odvolání, jejich námitky byly vypořádány. Nevydání rozhodnutí podle § 28 odst. 1 správního řádu tudíž bez dalšího nemělo reálný dopad do práv žalobců. Poukaz na § 109 písm. d) stavebního zákona pak žalobci vznesli až v odvolání, v tomto směru tak ani nebylo namístě usnesení podle § 28 správního řádu vydat (dle rozsudku NSS ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014 - 147, č. 3288/2015 Sb. NSS, nelze takové usnesení vydat po vydání rozhodnutí ve věci samé).

e)

37. Bez ohledu na to, zda bylo o povaze účastenství žalobců rozhodnuto, je ovšem nutné konstatovat, že vzhledem k popsaným specifickým stýkáním obou základových konstrukcí mělo být s nimi (a dalšími vlastníky Domu) jednáno jako s hlavními účastníky řízení. V této souvislosti žalobci přílehavě poukázali na rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2023, č. j. 6 A 79/2022 - 30. Podle něj platí východisko, že v pochybnostech se má za to, že daná osoba účastníkem je (§ 28 odst. 1 správního řádu vyžaduje důkaz opaku), i při posuzování kvality účastenství: v hraničních případech by proto mělo účastníkům řízení svědčit účastenství kvalifikované. Nyní rozhodující senát se s tímto názorem plně ztotožňuje a dodává, že i v této věci svědčí popsané stýkání základových konstrukcí o překročení pouhého potenciálního dotčení. Tím přitom soud vůbec nehodnotí dopad na

statiku či bezpečnost výstavby; pro účely účastenství ovšem prozatím nemůže zakládání Stavby považovat za nezávislé a zcela oddělené od základů Domu. Proto soud ani nepřistoupil k výsledku Ing. M. či zpracovatelky znaleckého posudku, obsah jejich závěrů je mu zřejmý a nevyžaduje dalšího vysvětlení. Popis či hodnocení způsobu založení stavební jámy a pažení, založení základové konstrukce nebo vzájemného statického působení (a zda je takový způsob standardní či bezpečný), ovšem neovlivňuje to, jak soud nahlíží na vzájemné zásahy do základových konstrukcí Domu popsané výše, jež se podávají z projektové dokumentace. Posouzení, zda je jedna stavba realizována *na* druhé (zasahuje do ní) je ostatně v konečném důsledku posouzením právním.

f)

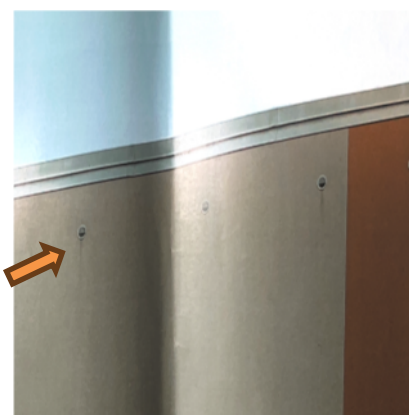
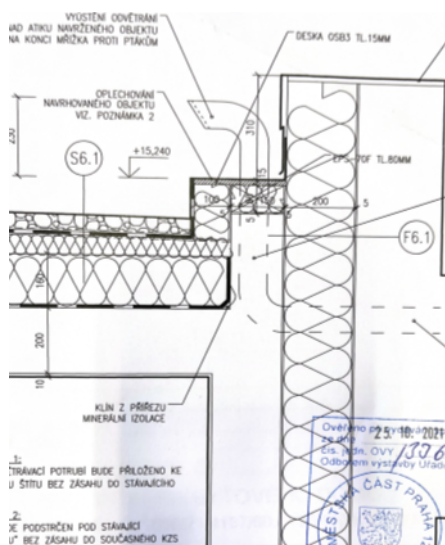
38. K popsáním pochybnostem přitom přistupuje právě i fakt, že ozub „zasahuje“ jak do konstrukcí Stavby, tak na pozemek, na němž má stát. A vzhledem k tomu, že podle žalobců je součástí konstrukcí Domu, znamená to, že i Dům „zasahuje“ do zamýšlené Stavby a na (pod) pozemek stavebníka Akro. Vztah obou staveb lze tudíž označit za kvalitativně odlišný od prostého stýkání se při hranici pozemků. Vzhledem k této specifické situaci tak ani není rozhodující, že Stavba nemá přesahovat hranice pozemků, neboť to zásah do Domu nevylučuje.
39. V souvislosti s tím přitom žalobci dále namítali, že by jim mělo svědčit postavení účastníků řízení podle § 109 písm. d) stavebního zákona. Tím vnesli do věci ještě další rozměr, a to, že jsou vlastníky stavby na pozemku, na němž má být realizován stavební záměr. Žalobci (a další odvolatelé) toto výslovně zmínili v doplnění odvolání z 5. 5. 2023 a poukázali i na rozhodnutí NSS, jehož se dovolávají též v žalobě, tj. rozsudek sp. zn. 10 As 299/2022. V tomto rozhodnutí vyložil NSS ustanovení § 94k písm. c) stavebního zákona širěji: zahrnuje nejen vlastníky staveb, na nichž stavba přímo probíhá, ale i vlastníky staveb, které se nacházejí na pozemku, na němž stavba probíhá ve smyslu § 109 písm. d) téhož zákona, pokud mohou být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena. Pokud by totiž probíhal standardní proces povolení stavby, tj. územní a stavební řízení, takové osoby by měly postavení hlavních účastníků (stavebního) řízení.
40. Žalovaný na tuto námitku žádným způsobem nereagoval, nevyjádřil se k ní ostatně ani ve vyjádření k žalobě. Pokud v napadeném rozhodnutí hovořil o postavení žalobců v řízení, resp. o ozubu jako takovém, vždy se vztahoval jen k tomu, zda Stavba do ozubu zasahuje (bude se o něj staticky opírat). V souvislosti s touto námitkou ovšem nejde jen o to, zda do sebe základy obou budov budou zasahovat, ale o to, zda Dům zasahuje i na sousední pozemek, na němž má být Stavba realizována, a zda to tedy ze žalobců nečiní účastníky řízení podle § 109 písm. d), a potažmo i § 94k písm. c) stavebního zákona. S danou otázkou se tudíž žalovaný nevypořádal ani implicitně. V případě absentující úvahy žalovaného se přitom soud touto dílčí otázkou zabývat nemůže, vyjadřoval by se k ní totiž jako první v pořadí. Nejedná se ani o námitku zcela okrajovou či *a priori* mimoběžnou.
41. Naopak, s ohledem na výše uvedené a skutečnost, že se má Stavba základových konstrukcí Domu přímo dotýkat a na ozub také přímo navazuje (přínejmenším položením izolace), nelze vyloučit, že i takto drobný přesah základů Domu na sousední pozemek, může mít nakonec velký význam. Už jen proto, že ani ze soukromoprávního hlediska není tato problematika nijak triviální. Ať už jde o jednoznačné posouzení, zda je ozub skutečně součástí Domu, a tedy ve (spolu)vlastnictví žalobců (nehledě na případné zkoumání okolností, za nichž byl na sousedním pozemku zřízen), zda se v takovém případě nachází Dům i na pozemku stavebníka Akro, popřípadě, zda se uplatní soukromoprávní instituty jako přestavek, služebnost opory cizí stavby a její vydržení apod. Podle soudu tudíž bylo namísto nejprve vypořádat tuto dílčí námitku a závěry poté propojit s hodnocením dalších

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

otázek rozhodných pro posouzení povahy účastenství. V této části tak napadené rozhodnutí trpělo dílčí nepřezkoumatelností.

g)

42. S problematikou účastenství pak neoddtělitelně souvisí i jinak samostatná otázka řešení odvětrání střechy Domu [jinak žalobní bod ad 5)]. Lze připomenout, že podle doplněné projektové dokumentace (výkresu „Detail napojení atiky na stávající atiku“, revize 4-01/2023, doložené dne 2. 2. 2023) nemá řešení odvětrávání zasáhnout do omítky Domu ani stávajícího větrání střechy – má být pouze přiloženo ke stávajícím větracím výduchům. Obdobně i okapnička by měla být dle téhož výkresu jen přiložena k omítce štítové zdi Domu a založena pod okapničku stávající atiky střechy Domu.

Obr. 3 Scan výkresu „Detail napojení atiky na stávající atiku“, revize 4-01/2023

Obr. 4 Scan jedné z fotografií (výřez) štítu Domu s výduchy ventilace, příloha podání stavebníka Akro z 31. 1. 2023

43. Žalovaný tento pohled akceptoval, doplnil též, že nedoručí k žádnému zásahu do zdi či střechy Domu, vč. odstranění omítky štítové zdi (str. 38 napadeného rozhodnutí). Soud ovšem ani tento pohled nesdílí. V první řadě má vůbec pochybnosti ohledně „bezzásahového“ provedení navrženého řešení; zvláště, pokud jde o přiložení ventilace na stávající výduchy (pouhé přiložení x řádná těsnost). Především však nepovažuje za udržitelnou úvahu, že napojení atiky a odvětrání zakládá toliko dotčení vlastníků Domu, nikoli přímý zásah. Nejde totiž jen o to, že by Stavba ke štítové zdi Domu přiléhala, resp. že by jen ovlivňovala odvětrání Domu – podobu odvětrání totiž fakticky upravuje jiným způsobem, když přidává delší ventilaci, již doprovází realizací komínového efektu (z funkčního hlediska tedy dochází k úpravě stávajícího způsobu odvětrání). Z tohoto pohledu lze obě stavby považovat za propojené. Bylo tedy na žalovaném, aby, pokud trval na tom, že k přímému zásahu do konstrukce Domu nedoručí, po stavebnících přinejmenším požadoval ještě podrobnější detail vlastního způsobu napojení odvětrání a ten pak posoudil.

h)

44. Soud tedy uzavírá, že o postavení žalobců existovaly natolik významné pochybnosti, které měly při zohlednění všech specifík případu za současného stavu vést správní orgány k tomu, aby se žalobci jednaly jako s hlavními účastníky řízení. V každém případě jim nemohly toto postavení odeprít bez posouzení vlivu přesahu ozubu na pozemek

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

stavebníka Akro, míry skutečného zásahu do základů Domu a vyžádání si podrobnějšího detailu navrženého způsobu odvětrání. To budou muset případně vyloučit v dalším řízení.

Žalovaný se bude muset znovu a detailněji zabývat i potřebou souhlasu vlastníků Domu

45. Popsané nedostatky jsou významné především proto, že neměly dopad jen do procesních práv žalobců (jež v konečném důsledku žalobci využili), ale z povahy věci ovlivňují i otázku potřeby souhlasu podle § 184a odst. 1 stavebního zákona – nepochybně tak mají dopad i do práv hmotných. Citované ustanovení předpokládá zajištění souhlasu vlastníka pozemku či stavby, je-li odlišný od žadatele: *není-li žadatel vlastníkem pozemku nebo stavby a není-li oprávněn ze služebnosti nebo z práva stavby požadovaný stavební záměr nebo opatření uskutečnit, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby. Není-li žadatel o povolení změny dokončené stavby jejím vlastníkem, dokládá souhlas vlastníka stavby. K žádosti o povolení změny dokončené stavby v bytovém spoluvlastnictví vlastník jednotky dokládá souhlas společenství vlastníků, nebo správce, pokud společenství vlastníků nevzniklo.*
46. Výše uvedené podle soudu spíše nasvědčuje tomu, že stavební činnost bude zasahovat i do základových konstrukcí Domu a atiky (byť by stavby nebyly staticky provázány a vzájemně na sebe staticky nepůsobily); respektive že fakticky dojde k jeho stavebním úpravám (přínejmenším u řešení odvětrání). Na rozdíl od určení povahy účastenství zde ovšem nelze definitivně říci, zdali souhlas vlastníků Domu potřeba byl či nikoli – soud se nemůže opírat „jen“ o existenci závažných pochybností zřejmých z projektové dokumentace (a o presumpci účastenství, resp. jeho kvalifikované podoby). Předmětnou otázku je nutné vyřešit v souladu se zásadou materiální pravdy, tj. bez důvodných pochybností. Soud je toho názoru, že na podkladě aktuálního stavu dokumentace nelze ani ve spojení s vyjádřením Ing. M. a posudkem ČVUT vzájemné provázání, resp. zásahy do základových konstrukcí a odvětrání Domu vyloučit. Žalovaný se tedy bude muset potřebou souhlasu (popřípadě i dalšími soukromoprávními aspekty) zabývat opětovně a přesvědčivěji vyloučit, že Stavba nebude realizována na Domě žalobců, resp. že fakticky nedojde k jeho stavebním úpravám. Při tom bude moci vzít v úvahu i podklady stavebníka Akro, které soud provedl k důkazu (§ 78 odst. 6 s. ř. s.), nesmí však ztrácet ze zřetele, že ty se věnovaly primárně statické a bezpečnosti založení Stavby, nikoli tomu, jak lze stýkání obou staveb hodnotit (jde o právní otázku); novým způsobem odvětrání se pak nezabývaly vůbec.
47. Při hodnocení potřeby souhlasu mohou být konečně relevantní i okolnosti spojené s tím, že ozub a piloty Domu, potažmo i zateplení štitové stěny, částečně zasahují na pozemek Stavby, resp. vůbec určení toho, zda jsou tyto konstrukce součástí Domu, za jakých okolností byly na cizím pozemku zřízeny apod. (viz i bod 38 odůvodnění tohoto rozsudku). Těmito otázkami se správní orgány rovněž blíže nezabývaly.
48. V každém případě, má-li soud vycházet ze stručného tvrzení, že ozub i piloty jsou součástí Domu a zasahují na pozemek Stavby, musí platit následující. Pakliže chtějí stavebníci (a žalovaný) setrvat na názoru, že souhlas vlastníků Domu potřeba není, bude nutné jednotlivé sporné body adresovat a do řízení předložit daleko podrobnější textový i výkresový popis zvoleného řešení. V prvé řadě jde o vyloučení zásahu do základů Domu a to, jak přesně bude probíhat obnažení a podkopání základů, betonáž opěrné zdi a její „napojení“ na ozub a piloty Domu (zda fakticky nevznikne jednotná základová/opěrná konstrukce). Z dosavadních podkladů vyplývá, že bednění má být jednostranné (ve směru od stavební jámy) a zeď bude realizována vylitím betonu za toto bednění, tj. v zásadě i na základové konstrukce Domu, o něž se tak může v tomto ohledu opírat (konstrukce mají být obaleny toliko tenkou 20 mm izolací, jež bez dalšího nemůže odůvodnit závěr o absolutní oddělenosti obou konstrukcí). Dále je potřeba se ještě podrobněji věnovat řešení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

v místě ozubu: bude nutné revidovat výkresy zachycující místo ozubu, aby nevznikaly žádné pochybnosti o vzájemné návaznosti mezi obvodovou konstrukcí Stavby a ozubem Domu, nyní především ve vztahu k založení obvodové zdi z filigránových desek; a také přesněji popsat, jakým způsobem bude řešeno pokládání izolace. Stejně tak bude nutné se podrobněji zabývat i řešením odvětrání – detailem jeho napojení na výduchy ve štitové zdi Domu (jakým způsobem má být potrubí ventilace napojeno, aniž dojde k propojení celého systému odvětrání a zásahu do štitové zdi – zda tedy ve skutečnosti obě části netvoří jeden ventilační systém). Při tom nelze pominout ani posouzení potřeby přístupu vlastníků Domu k výduchům odvětrání.

49. Soud přitom rozumí tomu, že některé již předložené výkresy, stejně jako jím uvedené požadavky na podrobnost dokumentace, mohou překračovat míru detailu standardně předpokládanou u dokumentace pro společné povolení (k těm srov. přílohu č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů). Pokud ovšem stavebníci chtějí vyloučit závěr o zásahu do konstrukcí Domu a potřebě souhlasu podle § 184a stavebního zákona (což dosavadní stav dokumentace neumožňuje), nezbyvá jim, než předložit řešení detailnější.

Projektovou dokumentaci bude nutné případně zrevidovat

50. V dalším řízení bude samozřejmě nutné podle okolností revidovat dosavadní dokumentaci, aby se jednotlivé změny či upřesnění promítly i v dalších textových či výkresových částech a aby byly vyloučeny případné rozpory (nutno poznamenat, že rozhodné revize musí být přehledně specifikovány i v odůvodnění správního rozhodnutí, případně i jeho výroku – pro vyloučení pochybností, s jakou verzí dokumentace pracují či na jakou odkazují). K současnému stavu dokumentace soud uvádí, že postupné předkládání některých revidovaných částí není samo o sobě na závadu, nesmí ovšem způsobovat nepřehlednost či vnitřní rozpornost dokumentace. Podle § 94o odst. 2 písm. a) stavebního zákona musí být dokumentace pro společné povolení nejen úplná, ale též přehledná. V nynější věci byla dokumentace revidována jak v průběhu prvostupňového řízení (revize 01/2021 a 06/2021), tak v odvolacím řízení (revize 10/2022 a 01/2023). Vždy se jednalo o revize některých textových částí či výkresů, nedocházelo však ke kompletním změnám celé dokumentace; tyto opakované revize tak její přehlednosti a ucelenosti příliš nenapomohly.
51. Soud přitom nezpochybňuje, že na jednotlivé části dokumentace je nutné nahlížet jako na jeden celek, a netvrdí, že je dokumentace snad zcela nesrozumitelná – nepřehlédl ovšem, že některé úpravy skutečně přísně vzato nebyly promítnuty do dříve datovaných částí dokumentace (odvětrání je zachyceno v jediném detailu; obvodová zeď z filigránových desek není zachycena na výkresech v části D.1.1 ani D.1.2, je upravena pouze v dílčí revizi technické zprávy části D.1.1). To však ještě neznamená, že tyto případy skutečně způsobily nepřehlednost, nepoužitelnost dokumentace. Podstatné je, jestli lze při porovnání jednotlivých částí dokumentace vyhotovených v různých časových verzích určit, že nedochází k rozporům, ale o upřesnění jinak obecněji navrženého řešení (v návaznosti na námítky účastníků řízení či výtky správních orgánů). V tomto směru shledává soud problematickým zejména způsob revize stěny z filigránových desek, s nímž výkresy u štitové zdi nepočítají a relevantně pro nynější věc neřeší napojení stěny v místě ozubu (viz výše).

VII.B Přistoupení druhého stavebníka

52. Pokud jde o žalobní bod ad 3) (přistoupení paní J. v pozici stavebníka), zde soud námítky žalobců důvodnými neshledal. Soud má za to, že přistoupení druhého stavebníka do běžícího řízení nic nebrání. Podle § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona se stavebníkem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

rozumí (i) osoba, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení, jakož i (ii) její právní nástupce, a dále (iii) osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti; stavebníkem se (iv) rozumí též investor a objednatel stavby.

53. Stavebníkem je tedy formálně vzato kdokoli, kdo žádá o vydání stavebního povolení (územního či společného rozhodnutí). Pokud v průběhu řízení dojde k tomu, že stavebník již nechce povolení stavby jen pro sebe, ale i pro jinou osobu (stavební záměr chce například realizovat společně s ní), není důvod, proč by nemohl svou žádost „rozšířit“. Předmětná povolovací řízení jsou řízeními o žádosti, nacházejí se tedy v dispozici žadatele. Pokud ten navrhuje, aby se jím předložené podklady a učiněné úkony vztahovaly i na další osoby, není důvod mu v tom bránit. Z podání stavebníka Akro z 21. 6. 2021, založeného ve správním spise, přitom jasně vyplývá vůle tohoto stavebníka, aby byl s paní J. společnými žadateli s tím, že Stavbu budou pro sebe provádět společně. Paní J. byla řádně označena, bylo též uvedeno, že přistoupení je založeno na soukromoprávním jednání mezi ní a společností Akro. Doložen byl i souhlas stavebníka Akro se Stavbou podle § 184a odst. 1 stavebního zákona, prováděnou na jeho pozemcích – to vyplývá z jednoznačného prohlášení v samotném podání z 21. 6. 2021 a také stručného souhlasu na situačním výkresu (je zde souhlas jak Akra, tak paní J.).
54. Z pohledu soudu dal tedy původní stavebník jasně najevo, že tato osoba přistupuje k jeho žádosti (je na ni nutné hledět jako na toho, kdo podal žádost), potažmo všem podkladům, jež byly do té doby do spisu založeny. O tomto záměru nemohou být pochybnosti, stavební úřad, resp. žalovaný s ní také jako s druhým stavebníkem zacházely. Jakkoli tedy mohlo být formálně vzato žádoucí aktualizovat projektovou dokumentaci o údaje o druhém stavebníkovi (přínejmenším u těch částí dokumentace, které byly přikládány později), neboť na těchto podkladech byl uveden jen stavebník Akro, pochybnosti o tom, kdo byli stavebníky, tato skutečnost nevyvolávala. Akro ostatně v řízení H. J. rovněž zastupovala, jí učiněné úkony (vč. předložení revizí dokumentace) bylo lze přičítat i jí. Klíčové pak je, že H. J. je uvedena ve výroku společného povolení, a to se tak (vč. stanovených podmínek) vztahuje i na ni. O tom, kdo je podle společného povolení oprávněn na základě projektové dokumentace provést Stavbu, nemůže být sporu.
55. Bránit uvedenému postupu by ostatně postrádalo smysl i z důvodu, že po vydání povolení stavby může stavbu realizovat nejen ten, komu bylo formálně vydáno povolení, ale i jiný investor, aniž by bylo nutné rozhodovat o procesním nástupnictví, resp. o změně stavby – k nabytí postavení stavebníka v takovém případě dochází naplněním znaků vyplývajících ze zákona (rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2016, č. j. 6 As 196/2015 - 33). Paní J. by tudíž mohla Stavbu provádět se společností Akro, aniž by bylo nutné rozhodovat o změně společného povolení a status stavebníka by tak stejně získala.
56. Soud konečně dává za pravdu stavebníkovi Akro, že pluralita stavebníků (přistoupení paní J.) se nijak nedotýká namítaných práv žalobců, ať už z pohledu zásahu do jejich majetku, bezpečnosti atd. Nemohlo se to dotknout ani jejich procesních práv, jelikož přistoupení bylo jasně indikováno a mohli se k němu vyjádřit.

VII.C Námitka podjatosti úředních osob

57. Soud se rovněž zabýval ještě třetí zásadní procesní námitkou, spojenou s možnou podjatostí úředních osob [žalobní bod ad 4)]. Žalobci s dalšími odvolateli totiž již v doplnění odvolání z 14. 6. 2022 namítli podjatost úředních osob I. M. a JUDr. T. ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu. Toto tvrzení zakládali na existenci e-mailové

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

korespondence mezi I. M. a zástupcem Akra P. N. Žalobce b) měl při nahlížení do spisu dne 22. 11. 2021 (po vydání prvostupňového rozhodnutí) objevit e-mail z adresy X@akroreal.cz z 15. 10. 2021. V něm odesílatel přeposlal zdůvodnění projektanta s dovětkem: „z textu lze využít poslední odstavec v mailu“. Daný text byl dle odvolatelů také v prvostupňovém rozhodnutí využit, jak je patrné z jeho str. 34 a částečně též str. 28. Odvolatelé rovněž poukázali na to, že předmětný e-mail nebyl označen číslem listu spisu a nebyl uveden ani ve spisovém přehledu, při nahlížení do spisu u žalovaného dne 22. 3. 2022 bylo zjištěno, že se ve spise již nenachází. E-mail byl tedy svévolně ze spisu vyřazen, patrně z důvodu, aby zůstal utajen. Kopii tohoto e-mailu přiložili odvolatelé k doplnění odvolání (a ve správním spise se nachází jen v této podobě).

58. Odvolatelé též poukázali na to, že lze předpokládat, že e-mail pravděpodobně navazuje na předcházející komunikaci, o které však není ve spise záznam. Označili za nepřipustné, aby v době běžícího řízení probíhala jakási paralelní komunikace bez vědomí ostatních účastníků řízení. Kontaktů mezi stavebníkem a stavebním úřadem, který není ve spise zaznamenán, nasvědčuje i dokument „reakce na námitky“, jenž není ve spise nijak více označen ani datován, a ani není zřejmé, jak byl stavebnímu úřadu doručen (měl být přijat dne 15. 10. 2021). Tato mimoprocesní komunikace, stejně jako následné vynětí listin ze správního spisu nasvědčuje dle odvolatelů tomu, že mezi úřední osobou a stavebníkem probíhá kooperace vybočující z povinnosti úředních osob jednat nestranně.
59. Žalovaný uvedené námitky reflektoval, věcně se ovšem (na str. 30 – 32 napadeného rozhodnutí) zabýval toliko možnou podjatostí JUDr. T. Jeho podjatost neshledal. Uvedl, že není účastníkem řízení, nemá na věci majetkový ani osobní zájem. Nebylo prokázáno, že by měl zájem na výsledku řízení, neshledal ani systémovou podjatost JUDr. T. K podjatosti I. M., již se ovšem původní námitky primárně týkaly, odkázal na § 14 odst. 3 správního řádu s tím, že o námitce podjatosti měl rozhodnout její služebně nadřízený (JUDr. T.). Žalovaný výslovně uvedl, že o vznesených námitkách není oprávněn rozhodnout. Tímto postupem ovšem zatížil své rozhodnutí vadou, neboť vznesené námitky vypořádat měl.
60. Soud přisvědčuje žalovanému potud, že o námitce podjatosti je nutné rozhodnout v režimu § 14 správního řádu a že o ní samostatně v souladu s § 14 odst. 3 správního řádu rozhoduje představený úřední osoby. O námitce podjatosti má ovšem smysl rozhodovat jen tehdy, dokud není vydáno rozhodnutí ve věci samé; po vydání prvostupňového rozhodnutí se již aktivace tohoto mechanismu pojmově domáhat nelze. To však neznamená, že by tvrzení o podjatosti již poté bylo zcela bezpředmětné. Odvolací orgán je pak povinen vznesenou námitku vypořádat, ovšem nikoliv jako námitku podjatosti, ale materiálně jako odvolací důvod ve smyslu § 89 správního řádu. Dospěje-li při jejím posouzení k závěru, že v řízení před prvostupňovým orgánem byly naplněny podmínky § 14 odst. 1 správního řádu, půjde o vadu řízení, která má vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí (viz rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2013, č. j. 2 As 134/2011 - 200, č. 298/2014 Sb. NSS, jakož i ze dne 4. 9. 2014, č. j. 3 As 130/2013 - 56, ze dne 31. 7. 2015, č. j. 8 As 130/2014 - 33, č. 3292/2015 Sb. NSS, či ze dne 16. 6. 2022, č. j. 9 As 19/2022 - 31).
61. V citovaných rozhodnutích NSS zároveň dovodil, že zákonnost rozhodnutí nemusí být dotčena, je-li z jeho odůvodnění zřejmé, že odvolací orgán neshledal „neobjektivní postup úřední osoby, zřetelné porušování práv stěžovatelů či prokazatelně účelové jednání“ (3 As 130/2013) a „námitku podjatosti, jakožto odvolací důvod, alespoň stručně meritorně zhodnotil“ (2 As 134/2011). V tomto případě ovšem podjatost I. M. žalovaný (vědomě) neřešil, nevyjadřoval se vůbec ke konkrétním skutečnostem namítaným odvolateli (naopak

avedl, že k JUDr. T. nebyly vzneseny žádné konkrétní okolnosti s tím, že ty se týkaly jen I. M. – k těmto se ovšem ani v této souvislosti blíže nevyjádřil).

62. Nemůže být přitom pochyb, že I. M. byla klíčovou úřední osobou stavebního úřadu. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že vedla řízení, shromažďovala podklady pro rozhodnutí, na prvostupňovém rozhodnutí je uvedena jako oprávněná úřední osoba i jako osoba odpovědná za správnost rozhodnutí. Jakkoli je prvostupňové rozhodnutí podepsáno JUDr. T., je zřejmé, že se na jeho zpracování podílela zejména I. M.
63. Žalobci (odvolateli) vznesené námitky přitom byly podrobně odůvodněny, tyto důvody nebyly zjevně nesrozumitelné či zcela nesmyslné (viz rozsudek NSS ze dne 10. 10. 2018, č. j. 6 As 75/2018 - 83). Námitky byly opřeny o obsah správního spisu, s nímž bylo podle nich manipulováno, byly v tomto ohledu v dostatečné míře podloženy, přičemž nelze říci, že by tvrzené důvody vůbec nemohly nikdy myslitelně zakládat pochybnosti o nepodjatosti úřední osoby; tvrzené skutečnosti vyvolávají i podezření o možné manipulaci se spisovým materiálem, na které je rovněž nutné přezkoumatelně reagovat.
64. Již jen pro úplnost soud dodává, že nelze vyloučit, že skutečnosti, jež se týkaly primárně paní M., se mohly týkat i JUDr. T. (mohl mu být znám obsah e-mailových zpráv či se podílel na jejich vyjmutí ze správního spisu). V tom rozsahu, v jakém se jeho možné podjatosti žalovaný prozatím věnoval a aniž předjímá další závěry žalovaného, však soud nemá jeho posouzení co vytknout.

VIII. Závěr a náklady řízení

65. Na základě všech shora uvedených skutečností soud v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí dílem pro nepřezkoumatelnost (a nedostatečný obsah správního spisu) a dílem pro nezákonnost (těch přezkoumatelných úvah, týkajících se povahy účastenství a potřeby souhlasu dle § 184a stavebního zákona) zrušil. Věc pak podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný právním názorem zdejšího soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V první řadě tak posoudí procesní námitku stran možného vyloučení obou úředních osob, bude se přitom konkrétně zabývat žalobci tvrzenými skutečnostmi. Dále se bude znovu zabývat jak povahou účastenství žalobců a vlastníků Domu, tak potřebou souhlasu podle § 184a odst. 1 stavebního zákona.
66. Soud nepřistoupil rovnou ke zrušení prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s. ř. s.) a ponechal na žalovaném, aby uvážil, zda bude možné všechny vytčené nedostatky odstranit v odvolacím řízení.
67. Výrok II o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci byli ve věci úspěšní, proto jim soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají jednak ze zaplacených soudních poplatků v celkové výši **16 000 Kč** (4 x 3 000 Kč za podání žaloby + 4 x 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku, s nímž ostatně byli také úspěšní) a dále nákladů právního zastoupení. V jejich případě soud vychází z vyúčtování nákladů ze strany zástupce žalobců z 29. 2. 2024, v němž si nárokovali částku v celkové výši 77 160 Kč; toto vyúčtování však musel částečně korigovat.
68. Účelně vynaložené náklady právního zastoupení spočívají v 16 (4x4) společných úkonech právní služby podle § 11 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů [převzetí zastoupení, žaloba (nikoli už návrh na přiznání odkladného účinku, který byl součástí jednoho podání – žaloby, a na žalobu i obsahově navazoval a odkazoval na ni), replika a účast na jednání soudu), pro celkem čtyři žalobce. Kromě toho mezi účelně vynaložené náklady soud zařadil ještě poradů s klienty dne 23. 2. 2024 (s dvěma ze žalobců) v délce přesahující jednu hodinu podle § 11 písm. c) vyhlášky (tj. další dva úkony). Částka

za jeden úkon činí 3 100 Kč, na popsané náklady právního zastoupení tak připadá částka 55 800 Kč [18 x 3 100 Kč; srov. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb.].

69. V souladu s § 12 odst. 4 vyhlášky pak platí, že jde-li o společné úkony při zastupování dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou osobu odměna snižovaná o 20 %. Odměna za zastupování za všechny společné úkony (tj. i za převzetí a přípravu zastoupení, jelikož nebylo doloženo, že by tyto úkony, jež se týkaly téhož, byly realizovány samostatně), tak činí celkem **44 640 Kč** (55 800 x 0.8).
70. K tomu pak přistupuje náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky v částce 300 Kč. Za celkem 18 úkonů právní služby se proto jedná celkem o částku **5 400 Kč**.
71. Zástupce žalobců soudu nedoložil, že by byl plátcem DPH. Společně s náhradou soudních poplatků je tak žalovaný povinen zaplatit žalobcům k rukám jejich zástupce částku **66 040 Kč**.
72. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jim náhradu nákladů nepřiznal, neboť jim v tomto řízení ani neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jim náklady případně vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. února 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu